

יהיו נכנעים ומשועבדים תחתיו, ובוזה תקבל נשמה מבינה דאצילות (רמ"ק). **בְּגִין**
דְּאַסְתִּילַק לְשָׁמָא דְיו"ד ה"י וְא"ו ה"י. דְּבִיהַ יי"י,
דְּחוּשְׁבִּינְהָ ל' ובגלל זה תעלה לשם ס"ג שבבינה דאצילות, שיש בה ג' יודין
העולים למנין ל' שהם מצד הכח"ב (רמ"ק). **דְּבִקְדָּמִיתָא הָוִית בְּשֵׁם יו"ד**
ה"א וְא"ו ה"א, דְּאִיהוּ יֵאָאָא, בְּתִלְיִסְר מְכִילָן דְּרַחֲמִי,
דְּאִינוֹן אֶחָד כי הנה בתחילה בעת גאולת מצרים היית אחוז רק בשם מ"ה שיש
במילוי אותיות יא"א [רלה] כמנין י"ג בסוד י"ג מידות של רחמים, ובוזה היה נשפע השפע
מי"ג תיקוני דיקנא דא"א אל ז"א, ואז ז"א היה נשלם מט' תיקוני דיקנא לי"ג תיקוני דיקנא
שהם כמנין אח"ד, דהיינו שאז ז"א שיש בו ט"ס כמנין א"ח דאחד היה נשלם למנין אח"ד,
ועי"כ הוא היה מתייחד עם המלכות שהיא סוד אות ד' דאחד. **כְּעֵן תִּסְתַּלַּק**
בְּאֵל, דְּאִיהוּ יי"א. דְּתִרִין שְׁמָהֶן סְהָדִין, הֵלֵא אֵל אֶחָד
בְּרָאֲנוּ אמנם בעת הגאולה האחרונה שתבוא בב"א, תתעלה אל המדרגה הרמוזה בא"ל
שהוא משורש מילוי אותיות יי"א דס"ג, ובוזה שתי השמות שהם ס"ג הרמוז באל ומ"ה הרמוז
באחד, 'מעידים כי הלא אל אחד בראנו'. **הֵךְא הוּא דְּכְתִיב,** (מלאכי ב)
הֵלֵא אֵב אֶחָד לְכָלְנוּ הֵלֵא אֵל אֶחָד בְּרָאֲנוּ כי זהו מש"כ בפסוק
'הלא אב אחד לכלנו הלא אל אחד בראנו'.

אור הרשב"י

נחשבת למילוי. או שאפשר לומר שסוד
האות ו' הוא עיקר ז"א כנודע ואין הוא בסוד
מילוי.

[רלה] והנה לא נמנה מילוי אות ו' מאחר שאין
הוא נחשב כל כך למילוי מאחר שתמיד אי
אפשר לבטות אות ו' לבדה בלא לבטות
עימה פעם נוספת אות ו' ומשום כך אין היא

רשב"י אומר לרעיא מהימנא שבו יכללו כל החג"ת ולא רק הת"ת

וּבִתְלָת יוֹדִין אֱלִין, יִתְקַיִים בָּךְ, (ישעיה נב) יָרוּם וְנִשְׂא

וְנִבְהָ מְאֹד ואמר עוד רשב"י לרעיא מהימנא שבסוד אלו הג' יודי"ן

דס"ג יתקיים כך מש"כ 'ירום ונשא וגבה מאוד', דהיינו שבך ייכלל כל החג"ת ולא רק הת"ת,

בְּמִ"ה. דִּהְכִי סָלִיק מְאֹד, לְחֶשְׁבֵּן אָדָם. וּבְהַפּוּךְ

אֲתוּוֹן, מְאֹד הוּא אָדָם כי הנה סוד מש"כ 'מאד' הוא סוד שם מ"ה דת"ת

העולה כמנין מא"ד, וכן הוא עולה למנין אד"ם מאחר שתיבת מאד בהיפוך אותיות הוא

אָדָם. יָרוּם: בְּאַרְבַּע אַנְפִּין דְּאַרְיָה, דְּאֵינּוֹן (במדבר ו) יְבָרְכֶךָ

יְהוָה ומש"כ 'ירום' הוא סוד ד' פני אריה דמרכבה שמצד החסד שגם זו מידת החסד

תיכלל כך, ואלו ד' פני אריה רמוזים במש"כ יברכך ה'. **וְנִשְׂא: בְּאַרְבַּע אַנְפִּין**

דְּשׁוּר, דְּאֵינּוֹן יִשָּׂא יְהוָה בְּשִׁמְאֵלָא ומש"כ 'ונשא' הוא סוד ד' פני

שור דמרכבה שמצד הגבורה שגם זו מידת הגבורה תיכלל כך, ואלו ד' פני שור רמוזים

במש"כ ישא ה' שהוא מצד הגבורה שבשמאל. **וְנִבְהָ מְאֹד: יָאֵר יְהוָה,**

בְּאַמְצַעִיתָא ומש"כ 'וגבה מאד' הוא סוד הת"ת שאתה כבר מרכבה אליו שהוא

רמוז במש"כ יאר ה' שהוא מצד הת"ת שבקו האמצעי. **וְדָא יוֹד הִי וְאוּ הִי וְזוּ**

הַסּוּד של הג' יודי"ן שיש בשם ס"ג, **יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלָיָךְ וְיִשֶּׂם לְךָ**

שָׁלוֹם [רלז]. רְבִיעָאָה יְהוָה, וְשָׁמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי

אור הרשב"י

[רלז] היהל אור לא גורם ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום.

הלימוד היומי

לע"נ נינה בת אברהם ע"ה

יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם ומצד השם הוי"ה הרביעי שבמרכבה שהוא מצד המלכות נאמר 'ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם', דהיינו שהשכינה הנקראת אני תברכם (רמ"ק) ♦

פירוש דברי ר"ע שאמר לתלמידיו כשתגיעו לאבני שיש טהור אל תאמרו מים מים שמא תסתכנו בעצמכם

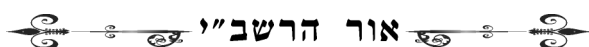
מִסְטָרָא דִּימִינָא, אֲתִקְרִיאת אָבִן והנה מצד הימין נקראת המלכות

אבן, מאחר שמצד ימין היא בסוד אות י' שהיא כדיוקן אבן (רמ"ק) ♦
וּכְפָה אֲבָנִין מְפֻלְמִין יִקְרִין אֲשֶׁתְּכַחוּ מְנָה, דִּמְנִייהו מִיָּא דְאֹרִייתָא נִפְקִין ומצידה נמצאים כמה אבנים יקרות שנובעים מהם

מים, שמדם שפע מימי התורה נובעים, מאחר שמזו האות י' יוצאות כמה מיני בחינות ושמות הכלולות בה. **וּבְגִינִיהוּן אֲתִמֵּר, אָמֵר רַבִּי עֲקִיבָא לְתַלְמִידֵיוּ כְּשֶׁתִּגִּיעוּ לְאֲבֵי שֵׁשׁ טָהוֹר אֶל תֹּאמְרוּ מִים מִים שְׁמָא תִּסְתַּכְנוּ בְּנַפְשְׁכֶם** ובגלל האבנים האלו אמר רבי עקיבא לתלמידיו שבאשר

תעשו עליית נשמה ותגיעו למקום שיש שם אבני שיש המבריקים בטהרתם, אל תאמרו שיש פה מים כי שמא תסתכנו בנפשכם. **לָא תִימָרוּן דְּאֵינוּן מִים, מִים מִמֶּשׁ. מִשּׁוּם** (תהלים קא) **דִּבֶּר שְׁקָרִים לֹא יִכּוֹן לִנְגֹד עֵינָי**

דהיינו שאל תאמרו שאותם המים הם מים ממש מאחר שנאמר 'דובר שקרים לא יכון לנגד עיני', [רלז] דהיינו שרבי עקיבא אמר לתלמידיו שאל תאמרו שתורה שבכתב ותורה שבעל

אור הרשב"י

[רלז] כדאיתא בחגיגה דף יד עמוד ב' תנו רבנן: ארבעה נכנסו בפרדס, ואלו הן: בן הלימוד היומי

לע"נ נינה בת אברהם ע"ה

פה הן שתי תורות נפרדות כמו שאמרו הצדוקים, מאחר שדבר זה מייחד את סמא"ל ולילי"ת הנקראים שקרים ובוזה יש פגם בזו"ן, ובאמת תורה שבכתב ותורה שבעל פה מאוחדים בייחוד אחד בסוד שילוב יאהדונה"י (רמ"ק). **וְאֵלֶּיךָ מִיָּם, דָּא אֲוִרֵיִתָּא, דְּאִתְמַר בִּיהּ (משלי ו) וְתוֹרָה אֹר** כי הנה אלו המים הם סוד התורה שנאמר בה 'ותורה אור', דהיינו שתורה שבכתב ובעל פה הם בסוד אור החמה שמכוחה מאירה הלבנה שהם קשורים זה בזה. **וּבְגִין דְּהָאִי נְהוֹרָא נְבִיעַ בְּמַבּוּעָא דְמִיָּא, (ישעיה נח) אֲשֶׁר לֹא יִכְזְבוּ מִימִיו, אֶתְקַרִי מִיָּם** ובגלל שזו האור התורה שבזו"ן הוא נובע מהחכמה כנביעת המים, נאמר 'אשר לא יכזבו מימיו' מאחר שתמיד נשפעים שפע חידושי התורה כי אין בית המדרש בלא חידוש, [ולח] ומשום כך התורה היא בסוד המים הנובעים.

המלכות כלולה ממ"ב גוונים, שהם סוד מ"ב הנהגות שבהם מנהגת המלכות את העולם

וּמִסְטָרָא דְשִׁמְאָלָא, הָאִי אֲבָן דְּאִיִּהִי י', אֶתְקַרִי נְחֻלָּת

ומהצד השמאל זו המלכות שהיתה נקראת מצד ימין אבן הנובעת מים,

אור הרשב"י

תשבענו והקאתו. אחר קיצוץ בנטיעות. רבי עקיבא יצא בשלום.

[ולח] כדאיתא בחגיגה דף ג' עמוד א' תנו רבנן: מעשה ברבי יוחנן בן ברוקה ורבי אלעזר בן חסמא שהלכו להקביל פני רבי יהושע בפקיעין, אמר להם: מה חידוש היה בבית המדרש היום? אמרו לו: תלמידיך אנו,

עזאי, ובן זומא, אחר, ורבי עקיבא. אמר להם רבי עקיבא: כשאתם מגיעין אצל אבני שיש טהור אל תאמרו מים מים! משום שנאמר דובר שקרים לא יכון לנגד עיני. בן עזאי הציץ ומת, עליו הכתוב אומר יקר בעיני ה' המותה לחסידיו. בן זומא הציץ ונפגע, ועליו הכתוב אומר דבש מצאת אכל דרך פן

הלימוד היומי

לע"נ נינה בת אברהם ע"ה